

HELSINGIN YLIOPISTO – HELSINGFORS UNIVERSITET

Tiedekunta/Osasto – Fakultet/Sektion Humanistinen tiedekunta		Laitos – Institution Filosofian laitos	
Tekijä – Författare Lauri Holländer			
Työn nimi – Arbetets titel Traagisesta väkivallasta runolliseen asumiseen: Heidegger ja alkuperäinen kokemus tekniikasta			
Oppiaine – Läroämne Teoreettinen filosofia			
Työn laji – Arbetets art Pro gradu	Aika – Datum 6.5.2005	Sivumäärä – Sidoantal 1	
Tiivistelmä – Referat <p>Tutkielman aiheena on Martin Heideggerin käsitys tekniikasta, erityisesti hänen näkemyksensä sen alkuperästä. Ensimmäistä kertaa Heidegger pyrki ymmärtämään alkuperäistä kokemusta tekniikasta vuonna 1935. Hän tulkitsee tuolloin Sofokleen <i>Antigone</i>-tragedian kuorolaulua, joka kuvaa ihmisen väkivaltaisia toimia luonnon keskellä. Heideggerin tulkinta avaa keskeiseksi muodostuvan kysymyksen tekniikasta hänen ajattelussaan. Kuitenkin vuonna 1942 hän palaa tulkitsemaan samaa kuorolaulua. Merkitseekö tämä paluu käännettä Heideggerin tekniikkakäsityksessä? Miksi hän tekee uuden tulkinnan? Millä tavalla tulkinnat eroavat toisistaan?</p> <p>Käsitellessään tekniikkaa Heidegger pyrkii paljastamaan sen, minkä traditio on peittänyt. Vuonna 1935 Heideggerin tulkinta <i>Antigonen</i> kuorolaulusta keskittyy ihmisen lävitse vaikuttavien voimien ja luonnon ylitsevallitsevan järjestyksen konfliktiin. Ihminen on oudoista oudoin, olemuksellisesti koditon olento, jonka kautta τέχνη vaikuttaa olemista (φύσις, δίκη) vastaan. Vuonna 1942 Heidegger tulkitsee uudelleen samaa tekstiä, mutta tällä kertaa Hölderlinin hymnirunouden ohjaamana. Outous (δεινόν) ymmärretään nyt ennen kaikkea ei-kotoisuutena. Ihminen vaeltaa olemuksellisesti vieraassa, mutta kaipaa kotiutumista tuttuuden piiriin. Samalla πόλις tulkitaan uudelleen historiallisena paikkana, jonka ympärille olevien kokonaisuus kiertyy.</p> <p>Tutkielmassa päädytään siihen, että Heideggerin käsitys tekniikasta liittyy kiinteästi hänen näkemykseensä olemisesta. Tekniikka on esiintuovaa tietämistä, joka kuuluu olemuksellisesti kielessä syntyvään ihmisen ja olemisen suhteeseen. Heideggerin molemmat <i>Antigone</i>-tulkinnat käsittelevät asioita samansuuntaisesti, eikä Heidegger vaihda näkemystään tekniikasta niiden välillä. Hän pyrkii pikemminkin syventämään aiempaa näkemystään uudella, Hölderlinin ohjaamalla tulkinnallaan. Vuonna 1935 Heidegger keskittyy enemmän perustavaan konfliktiin, jossa oleminen vaikuttaa ihmisen läpi itseään vastaan. Vuonna 1942 pääpaino on ihmisen ontologiassa ja suhteessa olemiseen.</p>			
Avainsanat – Nyckelord Heidegger Sofokles Antigone Hölderlin tekniikka fenomenologia tragedia			
Säilytyspaikka – Förvaringställe Philosophica-kirjasto			
Muita tietoja			